

In memoriam professor Maie Lõvi-Kalnin

21.08.1932–15.10.2015

15. oktoobril 2015 lahkus manalateele tuntud ja tunnustatud Tartu Ülikooli professor näo-lõualuukirurg Maie Lõvi-Kalnin. Tema nõudliku käe all on näo-lõualuukirurgiakoolitust saanud mitu põlvkonda Eesti arst-stomatolooge ja hambaarste.

Ta sündis Tallinnas haritlaste perekonnas. Perekond küüditati Siberisse 1941. aastal. M. Lõvi-Kalnini isa, esimene kutseline spordiajakirjanik Eestis, parlamendi liige Oskar Lõvi hukati vangilaagris 02.09.1942, kui ta oli 39aastane. Pärast Belo-Holunitsa (Kirovi oblast) töölisnoorte keskkooli lõpetamist 1953. aastal astus Maie Lõvi Permi Riikliku Meditsiiniinstituuti, mille lõpetamise järel 1958. aastal asus ta tööle Pärnu-Jaagupis arst-stomatoloogina. 1960. aastast järgnes aspirantuur Leningradi I Meditsiiniinstituudis, kus valmis kandidaadidissertatsioon teemal „Odontogeenne osteomüeliit lastel“, mille edukas kaitsmine toimus 1964. aastal.

Tartu Ülikooli asus M. Lõvi tööle õppejõuna 1963. aastal, alustades loengute ja praktikumidega kirurgilises stomatoloogias ehk näo-lõualuukirurgias alul assistendina, hiljem dotsendina ning kirurgilise tegevusega Maarjamõisa haigla näo-lõualuukirurgia osakonnas. Abiellunud TÜ dotsendi, meditsiinialoolase Viktor Kalniniga, sai nimeks Maie Lõvi-Kalnin.

1983. aastal kaitses ta meditsiinidoktori väitekirja Leningradi I Meditsiiniinstituudis teemal „Etioologia ja kirurgilise ravi põhikü-

simused kaasasündinud (huule-)suulaelõhedega haigetel Eestis“. Aasta hiljem, 1984 valiti M. Lõvi-Kalnin stomatoloogia kateedri professori kohale ja ajavahemikul 1985–1992 oli ta ka stomatoloogia kateedri juhataja. Jätkus töö erakorralise professorina 1997. aastani, mil M. Lõvi-Kalnin emeriteerus.

Tema eestvedamisel süvenesid mitmed kolleegid ja üliõpilased teadustöösse.

M. Lõvi-Kalnini teaduslik tegevus oli seotud huule-, suulaelõhede etiopatogeneesi uuringutega, haarates lisaks eksperimentaalsele tööle nii histoloogilisi kui ka geneetilisi uuringuid. Ta töötas välja säästva uranoplastika meetodi, mis leidis

kasutust Maarjamõisa haigla näo-lõualuukirurgia osakonnas. Ta võttis aktiivselt osa Tartu Stomatoloogide Seltsi tööst, olles selle esimees 1973–1978. Ta rajas huule-suulaelõhedega haigete kompleksseks raviks keskuse Tartus.

M. Lõvi-Kalnin pidas väga oluliseks ja tähtsaks töötamist praktiseeriva kirurgina. Tema sulest on ilmunud üle 200 publikatsiooni, kaasa arvatud õppevahendid ja populaarteaduslikud trükised. Oma isa mälestuseks kirjutas ta raamatu karmist ajast Siberis. Ta oli Eesti Hambaarstide Liidu auliige, kuuludes Eesti Suu- ja Näolõualuukirurgide Seltsi, Balti Näolõualuu- ja Plastikakirurgide Assotsiatsiooni, Euroopa Kranio-Maksillofatsiaal-kirurgide Assotsiatsiooni. Ta osales mitmetel erialastel täiendustel Moskvast, Kiievis, Leningradis, Torontos, Berliinis, Stockholmis jm. Ta esines teaduslikel konverentsidel ettekannetega Zürichis, Haagis, San Franciscos, Edinburghis, Kyōtos jm ning loengutega Leningradis, Minskis. M. Lõvi-Kalninit on autasustatud Tartu Ülikooli suure medaliga.

Jääme mälestama Maie Lõvi-Kalninit kui tunnustatud näolõualuukirurgi, väga huvitava natuuriga erudeeritud õppejõudu, kelle erialateadmised olid väga põhjalikud ning kes oli alati valmis edastama oma teadmisi ja kogemusi noorematele kolleegidele.

**Kolleegide nimel
Edvitar Leibur**